

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Θ. 796

Ιδιουκτης—Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΣ

Πέμπτη 1 Οκτωβρίου 1931

ΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΜΠΟΡΟΥΣ ΒΙΟΤΕΧΝΑΣ & ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΣ

Του Δικηγόρου κ. Δημ. Ζώτου

Τελευταίως συζητήσις μακρά δια-
ξάγεται, υπομνήματα υποβάλλονται,
αιτήσεις συζητούνται, αξιώσεις δια-
τυπώνονται ένθεν κατέξθεν τῶν ἰδρυσιν
Ταμείου Συντάξεως ἑμπορῶν καὶ ἐ-
παγγελματιῶν καὶ σχέδια νόμου κα-
ταρτίζονται ἐκ μέρους τῶν ἑμπο-
ρῶν ὀργανώσεων ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν
ἐπαγγελματιῶν τοιούτων ἀφ' ἑτέρου.
Τὰ σχέδια κατατίθενται εἰς τὸ
ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας
δ. κ. Ὑπουργὸς τὰ παρατέμνει εἰς
ἐπιτροπὴν πρὸς ἐπεξεργασίαν καὶ
διατάζει νὰ τὰ ἐξετάσῃ, ὁ δὲ κ.
Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, διατυ-
πώνει πολλὰς ἐπιφυλάξεις καὶ ἡ συ-
ζητήσις συνεχίζεται...

—ο—

Ἄλλ' εἶναι δίκαια καὶ ἐφικτὴ ἡ ἀ-
ξίωσις τοῦ ἑμπορικοῦ καὶ τοῦ ἐ-
παγγελματικοῦ Κόσμου τῆς Χώρας
μας;

«Ὅταν» ἀρχίζει τὸ βῆλον τοῦ δι-
εθνικοῦ Γραφείου Ἐργασίας τῆς Κοι-
νωνίας τῶν Ἑθνῶν, «οἱ Γενικαὶ
Ἀρχαὶ τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσε-
ων» — πρὸ ἑνὸς αἰῶνος, ἡ Γαλλικὴ
Ἐπανάστασις ἡλευθέρωσε τοὺς ἐργά-
τας ἀπὸ τὴν πιστικὴν κηδεμονίαν
τῶν Ἐπαγγελματιῶν Ἐνώσεων τοῦ
Μεσαίωνα, ἀφῆκε τὸν ἐργαζόμενον
πολίτην ἐλευθέρον μὲν, ἀλλὰ μόνον
καὶ ἀσπλον πρὸς τὸν μεγάλων δυσχε-
ρειῶν τῆς ζωῆς.

Ἀπέκτησε τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ὁ-
ποίου, ἀλλὰ δὲν ἔπαυσε νὰ εἶναι
δοῦλος τῶν μεγάλων δυσχερειῶν
τῆς ζωῆς. Ἐλευθερὸς διὰ νὰ ζῇ.
Ἀλλὰ διὰ νὰ ζῇ χρειαζομένη τὰ
μέσα τῆς συντηρήσεως. Καὶ διὰ ν'
ἀποκτηθῶν τὰ μέσα τῆς συντηρήσε-
ως ἀπαιτεῖται ἐργασία. Πῶς δυνά-
ται ἐργασθῶν οἱ γέροντες, οἱ ἀσθε-
νεῖς, τὰ θύματα ἀτυχημάτων, οἱ ἀ-
νάπηροι;

Ἡ μετὰ τῶν ἀνθρώπων ἀλλη-
λεγγύη ἀποτελεῖ ἀνώτερον νό-
μον, τοῦ ὁποίου τὴν ἐπιταγὴν ἀνέ-
καθεν ἡ θύμωσις ὁ ἀνθρώπος.

Μὲ τὴν πάροδον τῶν αἰώνων μία
βαθμιαία κοινωνικὴ ἡθικοποιο-
τικὴ διαλλισγὴ θῆ, τείνουσα νὰ πε-
ριστερῇ τὴν ἐγώ-ε-στικὴν ρο-
πὴν τοῦ ἀνθρώπου καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ
τὴν φιλαλληλίαν. Ἡ ἀτομιστι-
κὴ ἀντίληψις, ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἡ-
χισα νὰ ἐκλείπῃ, τὸ ἀτομον νὰ παρ-
αβρίχθῃ πρὸ τοῦ συνόλου τοῦ κοι-
νωνικοῦ.

Ἐξαπλοῦται ἀπαύστως, γυνικεύ-
ται πλέον ἡ ἀντίληψις περὶ τοῦ ἀνα-
ποφειμένου τῆς ἀντιδικτικότητος
τῶν μελῶν τῆς Κοινωνίας, περὶ τῆς
ἀλληλεγγύης τῶν ἀνθρώ-
πων. Ἀναγνωρίζεται πλέον ἡ Ἀρ-
χή, ὅτι ἡ κοινωνικὴ εὐημερία ἐπι-

τυγχάνεται μόνον μὲ τὴν ἀνθρωπί-
νην ἀλληλεγγύην καὶ τὴν κοινωνικὴν
δικαιοσύνην. Χάνει τὴν ἀξίαν του
τὸ περιφρονεῖν λαϊκὰς — φαῖρ καὶ ἐ-
πικρατεῖ πλέον μία σταθερὰ Κοι-
νωνικὴ πολιτικὴ, ἡ ὁποία, ὅρα-
ματιζομένη τὴν κοινωνικὴν πρόο-
δον καὶ ἀρμονίαν, καθίσταται ρυθ-
μιστὴς τῆς κοινωνικῆς καὶ οἰκονο-
μικῆς ζωῆς.

Καλὴ εἶναι ἡ ἐλευθερία τοῦ ἀτό-
μου, ἀλλὰ τὸ Κράτος ἔχει καθήκον
νὰ προστατεύσῃ οὐ μόνον τὴν ἀτο-
μικὴν τοῦ ἐλευθερίου, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐ-
ξασφάλισιν καὶ ἀπὸ τὰς καταδρομὰς
τῆς Τύχης καὶ τῆς Φύσεως. Ἡ σπου-
δαία οὐτὶ κρατικὴ ἀποστολή, δηλ.
ἡ ὑπὸ τοῦ Κράτους ὀργανωμένη
καὶ ἐνισχυομένη δημοτικῆς πρόνοια
τῶν οἰκονομικῶν ἀδυνατίων κατὰ
τῶν ἐπαγγελματιῶν καὶ κοινωνι-
κῶν κινδύνων, εἰ ὅποιοι τυχε-
λοῦν καὶ τῶν ὁποίων ἡ πραγματο-
ποίησις δυσχεραίνει τὴν ὑπαρξίν
του, ἀπελήθη Κοινωνικὴ Ἀ-
σφάλεια καὶ θεωρεῖται σήμερον
εἰς ὅλον τὸν πολιτισμένον Κόσμον
ὡς ἀπαραίτητον συμπλήρωμα τῆς
κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς ὀργανώ-
σεως καὶ συγχρονισμένου Κρά-
τους.

—ο—

Ὁ θεσμὸς οὗτος εἰσέχθη προπολεμι-
κῶς ὑπὸ διαφόρους μορφὰς εἰς τὰς πε-
νημένους Χώρας, εἰς δὲ ὡς χαρακτη-
ριστικὰ ἀποτελέσματα τὴν τόνωσιν τῆς πα-
ραγωγικῆς καὶ δραστηριότητος καὶ τὴν
ἀβίαστον ἀλλὰ συνεχὴ κοινωνικὴν αὐτῶν
πρόοδον. Ἐνεσθῆναι καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ μεγα-
λου Πολέμου λογυρὰ ἀνάπτυξις τοῦ εἰς
τὰς πλείους τῶν Χωρῶν. Σήμερον τεί-
νει νὰ καταστῇ παγκόσμιος καὶ ἡ ἐδρα-
σθῇ ἐπὶ διεθνῶς πλέον ἀνεγνωρισμένην
γενικὴν ἀρχὴν, οἱ ὅποιοι ἀποβλέπου-
ν νὰ ἐξασφαλίσουν εἰς τὰς μοχθοῦσας τά-
ξεις σταθεράν καὶ ὅσον τὸ δυνατόν εὐ-
ρυτέραν προστασίαν.

Καὶ εἰς τὴν Χώραν μας δὲν εἶναι ἀγνω-
στος ὁ θεσμὸς. Διὰφορα κατὰ καιροὺς θε-
σμιθεὶς νομοθετήματα ἐνεργήσαν διὰ
τὴν σύστασιν ἰδρυμάτων κοινωνικῆς ἀ-
σφαλίσεως, χωρὶς ὅμως ἔχον λόγον οὐ-
σίγημα ὀργανώσεως καὶ μὲ περὶ ορισμένον
πεδίου δράσεως ἐφαρμογῆς τὸσον ἀπὸ ἡ
πόψεως προστατευομένων προσώπων, ὅ-
σον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως καλυπτομένων κιν-
δύνων.

—ο—

Ὁ θεσμὸς τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως
ἐπεκράτησεν εἰς τὰς προηγμένας Χώ-
ρας καὶ θ' ἀναπτύχθη, διότι εἶναι κατ'
ἐξοχὴν ἀνθρωπιστικὸς θεσμὸς, ἀλλὰ τεί-
νει εἰς τὴν προστασίαν μόνον τῶν ἐργα-
ζομένων καὶ οὐχὶ τῶν ἐργοδοτῶν. Ἐλή-
φθη μέρημα διὰ τοὺς ἀποδυνάστευτους ἐργά-
τας, δ. ἡ τὴν ἔγκυον ἐργάτριαν, διὰ τοὺς
γηράσκοντας, διὰ τοὺς ἀνικάνους πρὸς ἐρ-
γασίαν (ἰναπήρους), διὰ τὰς οἰκογενεῖας
τῶν ἀποθνήσκοντων ἐργαζομένων, διὰ τοὺς ἀ-
νέργους τέλους οἱ ὅποιοι θέλουν νὰ ἐργα-
σθῶν, ἀλλὰ δὲν εὐρίσκουν ἐργασίαν.

Καὶ οἱ ἐργοδοταὶ δὲν ἀσθενοῦν καὶ
καταρτίζονται, δὲν καθίστανται ἀνίκανοι

καὶ οἱ ἀρτοποιοὶ πρὸς ἐργασίαν; Δὲν ὑ-
φίστανται τὰς καταδρομὰς τῆς Τύχης οἱ
ἐξουδότες; Δὲν ἐπαιτοῦν πολλὰς πανευ-
τυχισμένοι, ἔως χθὲς μεγαλέμποροι; Δὲν
συντρίβονται Βιομήχανοι καὶ Βιοτέχναι
καὶ δὲν λιμοκτονοῦν;

—ο—

Διὰ τοὺς ἐργοδοτὰς δὲν ὑπάρχει ὑπο-
χωρευτικὴ ἀσφάλισις εἰς κανένα μέρος τοῦ
Κόσμου. Ἐὰν ὑπ' ὄψει μὲν ὅλας σχε-
δὸν τὰς σχετικὰς ἐξέως Νομοθεσίας, ἀλλ'
οὐδεμίαν διάταξιν εὐρὺν ἐξασφαλιστικὴν
καὶ προστατευτικὴν διὰ τὰς ἀντιθέτως κα-
τηγορίας τῶν ἑμπορῶν, τῶν ἐπαγγελματι-
στῶν, τῶν βιομηχάνων, τῶν βιοτεχνῶν. Ἡ
ἀνυπαρξία ὅμως σχετικῆς ἐξέως νομοθεσί-
ας δὲν ἐμποδίζει τὴν ἀξίωσιν τοῦ ἐργο-
δοτικοῦ κόσμου τῆς Χώρας μας, ὅπως ἡ
ἐξέως τὴν ἰδρυσιν τοῦ Ταμείου Συντάξε-
ως τῶν ἑμπορῶν καὶ τῶν ἐπαγγελματι-
στῶν. Ὑπάρχει εἶναι καὶ οἱ ἑμποροὶ τοῦ
κοινωνικοῦ Συνόλου, εὐσυνείδητοι ὑπάλ-
ληλοι τῆς Κοινωνίας εἶναι εἰς ἐπαγγελμα-
τίαι καὶ οἱ βιοτέχναι. Διὰ δὲ τὰς τυχόν
καὶ αὐτοὶ τῶν ἀγαθῶν τῆς κοινωνικῆς ἀ-
σφαλίσεως. Ἐπὶ τέλους δὲν θὰ εἰμεθα
μεταφρασταὶ τῶν ἐξέως ἐργων. Ἀς λη-
σμονήσωμεν καὶ μίαν φοράν τὸ ἀηδὲς ἐ-
πάγγελμα τῆς μεταφράσεως τῶν ἐξέως
ἐργων καὶ τῆς δουλικῆς μεταφραστικῆς
τῶν εἰς τὸ ἴδιον μας ἀπέραντον νομοθε-
τικὸν περιβάλλον...

—ο—

Ἐφ' ὅσον οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ τοὺς
κινδύνους τοὺς ὁποίους διατρέχει καὶ ὁ
ἑμπορικὸς καὶ ὁ ἐπαγγελματικὸς Κόσμος,
διὰ τὸν θὰ εἶναι ἡθικὸν καὶ δίκαιον
νὰ ἀντιμετωπισθῶν καὶ οἱ κίνδυνοι οὗτοι
διὰ τοῦ θεσμοῦ τῆς Κοινωνικῆς ἀσφαλί-
σεως;

Δικαιοῦνται λοιπὸν οἱ ἑμποροὶ καὶ οἱ
ἐπαγγελματίαι νὰ ἀξιῶσιν τὴν ψήφισιν
τῶν κατατεθέντων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον
τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Νομοσχεδίων
τῶν (κατόπιν βέβαια τῆς ἐπεξεργασίας
τῶν, διότι ἀσφαλὲς περιέχουν ὑπερβολι-
κὰ καὶ ἐλαττωματικὰς διατάξεις, ὁφείλω-
ναι πρὸς εἰς τὴν εἰλικρινὴ ταύτην ὁμο-
λογίαν, καὶ τοὶ μετέχοντες εἰς τὴν ἔπιστη-
μονικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς καταρτίσεως τῶν
νομοσχεδίων τούτων, ὧν ἡ μεταρρυθμι-
σις καὶ συμπλήρωσις ἐπιβάλλεται) καὶ ὁ-
φείλει τὸ Κράτος νὰ ἐκτιμῇ δυνάμει
τὴν ἀξίωσιν ταύτην καὶ νὰ τὴν πραγμα-
τοποιήσῃ, ἀφοῦ μάλιστα τὸ ἴδιον Κρά-
τος ἀπεδέχθη Νομοθέτημα ἀσφαλιστικὸν
διὰ τοὺς δικηγόρους καὶ γενικῶς τοὺς νο-
μικούς καὶ ἄλλο ἀσφαλιστικὸν διὰ τοὺς
βουλευτάς καὶ γεροντοστὰς, (ὡς εἰδὲν εἶ-
ναι ἐπαγγέλματα βιοποριστικὰ τὸν ὑψηλὸν
τῶν λειτουργημάτων, τὸ ἀξίωμα τῶν) ἀφοῦ
ἀποδέχεται τὸ Νομοσχέδιον τοῦ Ταμείου
Συντάξεως ἱατρῶν καὶ Φαρμακοποιῶν.

—ο—

Διακρινόμενος κοινωνιολόγος ἐγραψεν,
ὅτι ὁ θεσμὸς τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφα-
λίσεων εἶναι διὰ τὸν ἀνθρώπον, τὸν σῆ-
μερον ὄντα, τὸν αὐτοῦ ἀσθενή, τὸν σῆ-
μερον εὐπορον, τὸν αὐτοῦ ἐπαιτή, τὸν
σήμερον σφίζοντα ἀπὸ ζωῆς, τὸν αὐτοῦ
νεκρὸν μὲ ἀπροσάρετον κακομένην οἰ-
κογενίαν, ὑπὸ τὴν μορφήν μὲν τῆς ἀ-
σφαλίσεως τῆς μητρότητος, ὁ ἥλιος
τῆς πρῶτης, τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς
ἀσθενείας καὶ τῆς ἀνεργίας, ὁ ἥλιος
τῆς ἡμέρας, τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ
τῆς ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν λόγῳ γή-
ρατος ἢ ἀτυχήματος, ὁ ἥλιος τῆς
ἡμέρας καὶ τῆς ἀσφαλίσεως τῶν ἐπὶ-
ζώντων (θανάτου) τὸ κατὰ τὴν νύκτα
παρήγορον σελήνηος.

Ὑπόροχος ὁ χαρακτηρισμὸς οὗτος καὶ
δὲν ἔχω καμμίαν ἀμφιβολίαν, ὅτι κατ' ὅ-
λα εἰσιμον νομοσχεδίων περὶ Κοινωνικῶν
Ἀσφαλίσεων διὰ τοὺς ἐργάτας καὶ ἰδιω-
τικὸς ὑπαλλήλους, τὸ ὁποῖον ἐργαζο-
τῆς ἐγκρίσεως τοῦ εἰδικοῦ Γραφείου τῆς

Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν, θὰ ψηφισθῇ ἀ-
πὸ τῶν δύο Νομοθετικῶν Σωμάτων, ἀ-
φοῦ δ. κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐ-
δήλωσε ρητῶς καὶ κατηγορηματικῶς, ὅτι
ἀποτελεῖ καθήκον τιμῆς διὰ τὴν Κυβέρ-
νησιν τοῦ ἡ θέσεως τῶν Κοινωνικῶν
Ἀσφαλίσεων. Ἀλλὰ καθήκον τιμῆς εἶ-
ναι νὰ τυχόν τῆς ἰδίας ψήφου καὶ τὰ
νομοσχεδία περὶ Ταμείου Ἀσφαλίσεων
τῶν ἑμπορῶν καὶ τῶν Ἐπαγγελματιῶν.
Ἐάν θελήσῃ ἡ Κυβέρνησις νὰ χωρίσῃ
τοὺς ἐργαζομένους καὶ νὰ μὴ καταθέσῃ
τὰ Νομοσχεδία τ' ἀφορῶντα τὴν ἀσφάλι-
σιν τῶν ἑμπορῶν καὶ Ἐπαγγελματιῶν
τῆς Χώρας μας, νὰ ἐπιβάλουν διὰ τῆς ὁρ-
γανωμένης δυνάμεως τῶν τὴν δικαίαν καὶ
λογικὴν τῶν ἀξιώσιν.

Ἐάν ἀντικρούσων ἀστοργίαν καὶ περὶ
φρόνησιν, ὁφείλουν νὰ διακηρύξουν μὲ
ὅλην τὴν δυνάμειν καὶ τὴν δικαίαν ἀ-
γανάκτησιν, ὅτι δὲν ἔχουν μόνον ὑποχρε-
ώσεις, ἀλλὰ καὶ δικαιώματα.

Καὶ ἡ Κυβέρνησις, ὅποιαδήποτε Κυ-
βέρνησις, δὲν εἶναι δυνάμειν πορὰ νὰ ὑ-
πολογίσῃ τὴν συγκλονιστικὴν καὶ ἡφαι-
στειώδη ἀγανάκτησιν τοῦ ὄγκου ἑκατον-
τάδων χιλιάδων, οἱ ὅποιοι γεμίζουν μὲ
τὸν ἰδρώτ᾽ αὐτῶν τὸν Δημόσιον Τομεῖον.

Δημ. Α. Ζώτος

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΔΙΑ πρῶτως τοῦ Ὑπουργεί-
ου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, κα-
ταρτίζεται ἡ πρώτη τάξις τῆς ἐν-
ταύθα ἑμπορικῆς Σχολῆς, λό-
γῳ μὴ προσελεύσεως μαθητῶν.

—ο—

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν
ἐγένετο στὴν Τετραπεδία τῶν
Κουρέντων ἕνας ἐκλεκτὸς γά-
μος, μὲ μπα-ε-ράκι, μὲ τραγού-
δια, μὲ χοροὺς μὲ λαλοῦμενα
καὶ μὲ χαρὰ. Ἐνώονταν δύο
Ζωταί-ε-κα σπῖτα, ἑσσυγγενεῖς
να πλέον, καὶ παντρεύονταν δύο
ἐκλεκτοὶ ὑπάρξεις: ὁ Γιάννης
Δημ. Ζώτος καὶ ἡ Βασιλικὴ Γε-
ωργ. Ζώτου, μὲ παράνομον τὸν
Δημ. Ἀν. Ζώτον, τὸν διακε-
κριμένον τετραπεδιστικὸν δικηγό-
ρον τοῦ Πειραιῶς, στεγνὸν συγ-
γενὴ τῶν νεογόνων. Ὁ γάμος
ἐτάξατο ἀπὸ τὸ Σάββατον, ποῦ
πῆγε ὁ παρὰνομος κ. Δημ.
Ζώτος εἰς τὴν Τρίτην πρωτὶ πῶ-
φυγε. Ἀλλὰς τὸ ὁ πηγαιμὸς
τοῦ κ. Δημ. Ἀν. Ζώτου στὴν
Τετραπεδία ἐσοδοῦμαι μ' ἐ-
ναν γάμον. Παντρεύθηκαν Κό-
σμος πολὺς καὶ καλεσμένοι δὲ
τὸ χωριό. Παντρεύθηκαν ἀκό-
μα καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς κατεπαι-
μένης Νύμφης, ὁ Ζήσης καὶ ὁ Κώ-
στας.

Νὰ ζήσουν ὅλοι πέρα καὶ πέρα
καὶ νὰ προκόβουν μὲ γούρος,
καὶ μὲ ταπεινὰς, μὲ χρᾶδες
καὶ μὲ γαμπρούς.

—ο—

Ἡ ΑΦΕΙΞΙΣ τοῦ κ. Δημ. Ἀν.
Ζώτου ἐκτετρατῆθη παρ' ὅλου
τοῦ ἑμπορικοῦ καὶ ἐπαγγελματι-
κοῦ Κόσμου καὶ τῶν πολυπλη-
θῶν τοῦ ἐνταύθα φίλων. Δὲν ἦν
χασέ-μια στιγμὴ. Ἡρθε τὸ Σάβ-
βατον τὸ βράδυ. Ἡ τὴν Κυριακὴν
πρῶτὶ πῆγε στὴν Τετραπεδία νὰ
στεφανώσῃ τὴν Τρίτην ἡρθε ἀπ'
ἐκεῖ, τὴν Τετάρτην πρῶτὶ πῆ-

‘ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ,

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

‘Εκ διδομένη

‘Εν ‘Ιωαννίνοις

ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

‘Ετησία Συνδρομή

‘Εσωτερικού Δρ. 75
‘Εξωτερικού Δρ. 75
‘Αμερικής Δολ. 7

Τυπογράφος ‘Ιων. Χαλαλάμπους
‘Οδός Αβέρωφ 105

με από Ζιγύρι, την Τετάρτη το βράδυ έδωκε έδω σπουδαίοντα διήλιξη στο Κέντρο του Εδουαρτιάδη ενώπιον πυκνού πλήθους ακροατηρίου και σήμερα Πέμπτη φεύγει. ‘Ανεμος δροσερός. ‘Ανεμος ψυχρογώνιος.

ΟΛΙΓΕΡΟΝ άγγελμα μάς ήλθε τηλεγραφικώς από τους Παρισιούς ότι ο εδπατρίδης ‘Ιωαννής Ρεμζύ, άπασης Μουσιστάς — πασία, ο εδγενής του; τε, τρώπους και την ψυχή κινδυνεύει έξ αδηΐδους, έξ ής έπασχε πρό έτους και πλέον. ‘Αυα, τή άναγχα, ένεχώρησαν ή δυστυχής Πρεσβυτη μητέρα του, ή αδελφή του Ραφέε και ή έπίσης αδελφή του Γονιμάτ Βρ. ώνη από το Μπαράτι της ‘Αλβανίας, δευθυονόμεναί δλας είς Παρισίους.

ΤΗΝ νύκτα της παραλθούσης Τρίτης, άφίχθη ένταθα μετά της πανώρειας και χαριτωμένης ακούγουτου, διά πρωτην φαράνει επισημομένης την ‘Ηπειρον, ο έγκριτος πολιτευτής του Νομού μάς κ. ‘Αλέξ. Α. Μελάς, έκ των άνωτατάτων φίλων του Προεδρείου, υπό των κ. Καραντάρη και πολιτικού Κόμματός, γενόμενος δεκτός υπό τών στενωτέρων πολιτικών του φίλων, έκδραμόντων είς μεγάλην άπόστασιν από της πόλεως.

Χθές ο κ. Μελάς έδέχθη τούδε συγγενείς του, τούδε πολιτικούς του φίλους και σήμερα θα έπιστεφθ, μετά της άμεινέτου, συγγένου του τά ιστορικά μνημεία και τ’ άξιοθέατα μέρη της πόλεως, γενόμενος αντιτίμενον θερμότητων έκδηλώσεων.

ΑΝΟΧΩΡΗΣΕ δια όλίγας ή μέρας είς ‘Αλβανίαν ο βασιμόντος μεγαλειεπιχειρηματίας ‘Ελληνορωμαίου έκ Σαμαρίνας κ. ‘Αλκ. Διμαγής, έπανερχόμενος ένταθα, όπόθεν οά διευθυνθή είς ‘Αθήνας.

ΘΑΡΜΑΣΙΑΝ θρησκευτικήν, ιστορικήν και επιστημονικήν παν δαεία, μάς έπεφύλασσε την παραλθούσαν Κυριακήν έν τώ Κέν τρω Εδουαρτιάδη ο από έτους υπό την προεδρίαν του έγκρίτου δικηγόρου κ. Σωτηρ. Συρμακέσ ή ένταθα δρών θρησκευτικός Σύλλογος «‘Αγιος Κοσμάς» με θρησκευτικών ρήτορα τόν πολύν μηχανικόν κ. ‘Αρίστηπον Κουσαϊδήν, διεθνούς φήμης Μαθηματικόν, δαείς μάς ένεφανίσθη διά πρώτην φοράν κάτοχος μεγάλων γνώσεων θρησκευτικών ρήτωρ ‘Επί ώραν όλόκληρον έκρίτησιν υπό τος το πολυπληθές και έκλεκτόν έκρηκτήριόν του κρεμύμενον από τή χείλη του. Μη δυνάμενοι να παρακολουθήσωμεν τόν εδσεβρήτορα θα έχωμεν όμως τήν εύτη χίαν να τόν άκούσωμεν και δια δευτέρου και δια τρίτην φοράν από τού δήματος του έδου Κέν τρου.

‘Ενα μέγα εύγε είς τόν θρησκευτικόν Σύλλογον, τόν καταγινόμενον είς την έμπνευσιν θρησκευτικού αίσθήματος είς την Κοινωνίαν της πόλεως μάς, και είς την ήθελον ήθελον είς τόν θεοσεβή κ. ‘Α. Κουσαϊδήν.

ΤΗΝ παραλθούσαν έβδομάδα

άπέπη έκ των άγκαλών της άπαρηγορητου και άπέλπιτος μη τρώς του, της προμήτορος του και τού φιλοστοργιότατου θείου του κ. Γεωργίου Γκασιτή, άκρω λατογράφου της πόλεως μάς, νε απός και μενογαλής βλαστός έκ Ζιγυρίου, ο ‘Αχιλλεύς Κοντογιάννης, πάσχων, από διετίας οχεδόν, έκ κλειστής φυματιώσεως των πνευμόνων. Ούδεις παρηγορίας λόγος ίσχύει δια τού; πληγέντας έκ τούτου μεγάλου και άνεπανορθώτου δυστυχήματος, παρά μόνον ή έξ ύψους άντίληψις.

Τά έγκάρδια συλλυπητήριά μάς εί; τούς άπαρηγορητους μητέρα του, προμήτορά του και θεόν του.

ΚΑΤΑ την κλήρωσιν του Λαχείου του Στόλου την παραλθούσαν Δευτέραν έκέρδισαν τί έπόμενοι άριθμοί:

‘Ο άριθμός 9786 κερδίζει 400 χιλ. δρα. ο 27296 50 χιλ. ο 5499 30 χιλ. ο 39904 20 χιλ. ο 14424 10 χιλ.
‘Ανά 5 χιλ. δραχ. οι 13554, 31386 1360, 42926, 6008.
‘Ανά 4 χιλ. οι 39265, 25006, 3613, 15145, και 46132
‘Ανά 2 χιλ. οι 27285, 4167, 35765, 49856, 19981.
‘Ανά 1000 δραχ. οι 41758, 6310, 10274 43196, 41899, 36718, 26856, 23890, 42496, και 23381.
‘Ανά 500 δραχ. οι 29287, 49713, 11758, 7650, 22297, 45657, 29234, 19925, 10262, 17217 κ. λ. π.
‘Επίσης οι λήγοντες είς 6 κερδίζουν ανά 100 δραχ.

Διά Προεδρικού Διατάγματος μετετέθη είς την Γενικήν Διοίκησιν ‘Ηλείου, ο έπιθεωρητής των άμείνων φόρων (Τελωνίου κ. λπ.) κ. Γ. Παπαθανασιάδης.

‘Επίσης ο Δασάρχης κ. Α. Τσαπάρας έκ της Διευθύνσεως Δασών Γενικής Διοικήσεως ‘Ηλείου εί; το Δασαρχείον ‘Ιωαννίνων.

Τοποθετείται ώσαύτως είς την διάθεσιν της Γ. Διοικήσεως δυνάμει της άποφάσεως 78950 του ύπουρου Γεωργίου ο Δασονόμος κ. ‘Αθανάσιος Κρέστης, είς το Δασαρχείον ‘Ιωαννίνων προς πλήρωσιν κενής θέσεως.

‘Επίσης έκ του Δασαρχείου ‘Ιωαννίνων είς το της Κορίνθης, προς πλήρωσιν κενής θέσεως, ο Δασονόμος Γ. Θεοχάρης.

ΔΥΟ λαμπροί και εύήλπιδοι νέοι κοσμοθεν ήδη τάς αϊθούσας των Δικαστηρίων μάς και την Κοινωνίαν μάς, οι νεοσσι λοβόντες την άδειαν του δικηγόρου κ. κ. ‘Ιω. Σπινός και Κωνστ. Φρόνιζος. ‘Ο πρώτος σγαλός, ήμερος, γλυκός και με μεγάλην άνεμψιν των νομικών ζητημάτων άθρόμβος και με μέγα έπιστημονικόν μέλλον. Και ο δεύτερος δρημτικός εδν χείμαρος, και εδβουρίας των Κοινοτιώτικων βουών, ζωηρός και στρογγυλοπρόσωπος, εδν πανσέληνος, με εύρειαν έγκυκλοπαιδικήν μόρφωσιν και με τούτα διαλόματα: της Νομικής του Πεντατάξιου Διδασκαλείου και της ‘Ανωτάτης ‘Εμπορικής Σχολής, και άγαν μελετηρός, διακρινόμενος και διά τας πολλές Ιστορικές του γνώσεις, έν σχέσει προς την ‘Ιστορίαν της ‘Ηλείου και είς την από του ‘Αλφ—πασία και έντεψθεν.

Οί έκλεκτοί αυτή δυνά των νέων δικηγόρων μας έρχεται να χύση νύναίμα είς το παλαιόν των προσβυτέρων δικηγόρων μας, από των προσβυτέρων των έλ τουροκρατίας κ. κ. Τζαβίλλα, Στούπη και Χατζή, με χοι των νεωτέρων κ. κ. Ρώιμπα, Μουλατμίδη, Κωνσταντινίδη κ. λπ.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ της Τραπεζής της ‘Ελλάδος Διομήδης έπέμπελές του προς τόν κ. Τσουδερόν υπέδειξε την παραίτησιν του, δια λόγους ύγείας.

Παραμόσαν έπιστολήν, ο κ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 30 7)βρίου. — ‘Αφίχθη χθές έκ Γενεύης ο άντιπρόεδρος της Κυβερνήσεως ‘Α. Μιχαλακόπουλος.

‘Ο Παπαστράτος έθεσεν είς την διάθεσιν της Κυβερνήσεως τά 7 έκατομμύρια δραχμών ένεκα τού ποίων έπήλθεν ή διάστασις του Βενιζέλου μετά Διομήδη.

— ‘Η έκλογή του Διοικητού της Τραπεζής της ‘Ελλάδος θα γείνη την 24 τρέχοντος, πιστευεται ότι θα διορισθ ή Μάξιμος.

— ‘Η λίρα χθές έπωλείτο υπό της Τραπεζής ‘Ελλάδος προς δραχμάς 315, και ήγοράζετο προς 285 δρα.

Διομήδης άπέστειλε τόν άπόγευμα και προς τόν κ. Προέδρον της Κυβερνήσεως.

‘Α; πιθανώτερος άντικαταστάτης του κ. Διομήδη φέρεται ο κ. Τσουδερός.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Γενική Διοίκησις ‘Ηλείου
Νομάρχας Εράτους

‘Ιωάννινα

‘Ανακοίνωσις

‘Ανακοινώσαι είς πάντα τά Τραπεζικά ‘Ιδρύματα και είς πάντας τούς συναλλισμένους, δια δημοσιεύεται και ίσχύει υπό 28 Σβρίου νομοθετικόν Διατάγμα δι’ ού άνορά και πόλησις έκστρατικού συναλλάγματος ή νομισματος έπιτρέπεται μόνον είς Τραπεζαν της ‘Ελλάδος, παραβάται υπό έντιμην αύστηροτάτης ποινής, και διά τούτο άνάγνη άν κοινωθ ή παρ’ όμων εύρύτατα.

‘Οπουροί Οικονομικών
Μερός
‘Εθνικής Οικονομίας
Εβουρλουμης

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Αφίξεις

— ‘Αφίκετο έκ Λονδίνου, όπου έπείσσαν έν έτών διέμενε παρ’ τοίς άριστα έγκατεστημένοις έν τή βρετανική Μητροπόλει υίοις του ο βουλευτής της Βουλής του Μαΐου 1915, και ήδη άρχων της Πολιτικής Ιατροπιδόσεως και άσπός την ψυχήν κ. ‘Ιω. Παπυρής, δν μετά χαρής απανείδον εί ένταθα συγγενείς του και φίλοι και ο Λαός των Κισανοχωρίων.

— ‘Ο

Βετιτίσεις

— ‘Η Κα Παρισιαή Σπ. Κολομβούνη, πλιν άνωχωρήσιν είς ‘Ηλιούπολιν της Αίγυπτου, άντιδίστη έκ της Ιεράς κλημβήδας τού χαριτωμένου κοριτσά τού κ. Θωμά Χρόνη, χαρίσασα εί αδε, ν’ ένομα Γεωργία, μετά δέ την τέλει του μυστηρίου έπακολούθησε αλουσιώτατον νεύμα, και διασέδασις κατά τά πατατικά έδμα.

— ‘Ο

Προσφύρας

— ‘Η έκ Κέν τας Αλβανίας χήρα Ειρήνη ‘Οδ. Παπακώστα προσέφωρεν Γ. Α. 20 είς τόν έσπ. Η νηαιοισιόν Σύλλογον άντι έτήσιον μνημούνου του συγγένου η ‘Οδωνος Παπακώστα.

— ‘Εν τή θλίψει έπέμπελ το προσοδανάτου πολυκλαυτού και άλγιστού μας νάκοντο ‘Οδωνος Παπακώστα έπεδλόμενος πατήρ του κ. Ν. Παπακώστα προσέφωρεν εί; την έκκλησιαστικήν ‘Επιτροπήν της άνω Κοινότητος 500 δραχμίας.

— ‘Ο

Αποστά

Διά διαστάς του έκ Κορίνθης έν Βελγικόν Κόγκω νεοοδικόισυμπαδού έγκατεστημένομας Διμητοική Β Μάκικα ήνοσάθη με άμωρη και υγιής καρδιά δια τού νεοοδικού παρ’ κλήριον της ‘Αγίας Βαρβάρας.

— ‘Ο

Θάνατος

— ‘Απεψαν αϊφνιδίως ο συμπαθέ

στατος παρ’ τή ήμετέρα Κοινωνία Κουτσάκης, Γραμματέας του Γενικών ‘Ελεών τή; πόλεως ‘Ιωαννίνων.

— ‘Απεβίωσαν ώσαύτως ή ‘Αν. Τζιόγια.

— ‘Ο

Νεκρολογία

‘Ενα θερμόν δάκρυ επί του τάφου του άλησμονήτου φίλου Α. Παπανίκα.

Με τόν άείμνηστον με συνδέσαν ένών ελικρινής φίλια θεμελιωθέντα άλληλογραφίας άνευ προσοπής ή μίας. ‘Εγνωρίσθημεν προσοπικώς πρό δύο έτών συναντηθέντες έν Αθήναις, όπου ο μακαρίτης μετέβη επί άκοστολή, άνατεθείση αιδώ έμπιστώ; παρ’ τής Γενικής Διευθύνσεως Τραπεζής ‘Αθηνών. ‘Η προσοπική γνωριμία έστερέωσαν είς μάλλον δεσμούς της φιλίας μας και υ’ έσπευτε ο άοιδίμος περιοκοσμείτο ύπας των άρετών και άγαθών προσόντων περ’ έαυτόν και ή θάλλουσα τά όποια μακρόθεν έφανταζόμεν. Τό διάστημα της τότε έν Φιλιάς ημερου κοινής διαμνήμης έκκλησά καθήκοντα της άποστολής του νεοοδικού περ’ έαυτόν κατά τας διαθεσίμας κύκλον φίλων έκλινών, τούς έσπευτε με τόν πολυμύς πόντον και με την ‘Αριστοφινεία έπιδούσαν συνομιλίαν του. ‘Η ήρακλική ματική του σύστασις και ή θάλλουσα τε ύγεία του έτίδαν την έντύπωσιν μαρς τίσσε θά ήτο ο έλ γή; βίος ‘Ος έκ τούτου μετ’ άγαινης έκπληροφωρήσιν τόν άπλόστον όνόν, δας θά έλύπησιν έίσου πόντους φίλους και γνωρίσαντας έν τήν τόν. Πρό τίνος μου είχε γράψιν να αντηθώμεν και πάλιν έν Φιλιάς με τόν ένεσιώ; φθινόπωρον, αγία να κλάμμε τά νεκρία, μας και τά πορταμίας, ως έξεπράετο είς το ίδιόστον ύπος τών προς έμε φίλικών έπιστολών. Δυστυχώς έπελθόν ο θάνατος έφάνισε τά σχέδιά μας και ήδη ή σπείρας μας αναβάλλεται διά την έλάνον Κοιμητήριον λοιπόν έν ειρήνη και γαλήνη αλησμόνητος φίλος, έως ότου έλθω πληρώμα του χρόνου και ή συνάντησιν μεν είς κόμπον και έσπερον και τελευτή του έδω ή συγχινευθώμεν είς τόν βάνα!

‘Εν Τσαμινιά Ν. Νεοοδ

— ‘Ο

Ε. ΣΟΡΑΝΣ

— ‘Ο

Ιατρος

— ‘Ο

Χειρουργός

— ‘Ο

Γυναικολόγος-Μαιευτήρ

— ‘Ο

Δέχεται καθ’ έλάχιστην

τη Κλινική του, Καπλάνη 3.

— ‘Ο

Τους άπόρους δωρεάν.

— ‘Ο

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ενοφώντος Γ. Χατζησπάρτου

— ‘Ο

Δικηγόρου

— ‘Ο

Κατάλη 9

— ‘Ο

— ‘Απεψαν αϊφνιδίως ο συμπαθέ